

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ в. о. ректора Таврійського національного
університету імені В. І. Вернадського
В. П. Казарін
«09» серпня 2018 року № 195

Інструкція № 1
ВСТУПНОГО ІНСТРУКТАЖУ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ

1. Таврійський національний університет імені В.І.Вернацького переїхав в місто Київ в 2017 році з міста Сімферополь. Включає в себе навчальні корпуса №1 (вул. І.Кудрі,33), №2 (вул. Електриків, 26/8), №3 (вул. Кирилівська,165), гуртожитки (вул. Галицька ,6, вул. Олександра Попова, 9а, вул. Глатунова,2/4, майстерни (вул. Чигорина,8), навчальний корпус (вул. Празька,5). На території навчального корпуса №1 розташовані спортивні спортивні змагання.

2. Загальні правила поведінки працівників училиного закладу регламентують Правила внутрішнього трудового розпорядку. Відповідальність за порушення цих правил працівники несуть згідно Закону України "Про охорону праці".

3.Основні положення Закону України "Про охорону праці". Кодексу Законів про працю та нормативних актів про охорону праці, вирішення спірних питань між роботодавцем і працівником.

3.1.Кодекс Законів про працю України

Ст. 24. Забороняється укладення трудового договору з громадянином, якому за медичним висновком запропонована робота, яка протипоказана за станом здоров'я.

Ст. 29, п.1. Роботодавець повинен роз'яснити працівникові його права і обов'язки та проінформувати під розписку про умови праці, наявність на робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуто, та можливі наслідки їх впливу на здоров'я. Його права на пільги і компенсації за роботу в тяжких умовах відповідно до чинного законодавства і колективного договору.

Ст. 38. Працівник має право у визначений ним строк розірвати трудовий договір за власним бажанням, якщо роботодавець або уповноважений ним орган не виконує законодавство про охорону праці, умови колективного договору і них питань.

Ст. 44. При припиненні трудового договору з підстав, зазначених у п. 6 ст. 36 та п. 1.2 і 6 ст. 40 цього Кодексу чи внаслідок порушення власником або уповноваженим ним органом законодавства про працю, умов колективного або трудового договору (ст. 39) працівників виплачується вихідна допомога у розмірі не менше середньомісячного заробітку, у разі призову або вступу на військову службу (п.3 ст. 36) - не менше двомісячного середнього заробітку, внаслідок порушення власником або уповноваженим ним органом законодавства про охорону праці, умов колективного договору і цих питань (ст.38,39) - у розмірі, передбаченому колективним договором, але не менше тримісячного середнього заробітку.

Ст. 100. На важких роботах, на роботах зі шкідливими і небезпечними умовами праці, на роботах з особливими природними, географічними, геологічними умовами та умовами підвищеної ризику для здоров'я встановлюється підвищена оплата праці. Перелік цих робіт визначається Кабінетом Міністрів України.

Ст. 108. Робота у нічний час (ст.54) оплачується у підвищенному розмірі, встановленому тарифною угодою та колективним договором, але не нижче 20 відсотків тарифної ставки (окладу) за кожну годину роботи у нічний час.

Ст. 11. За час простою, коли виникла виробнича ситуація, небезпечна для життя чи здоров'я працівника або для людей, які його оточують, і наякошільного середовища не з його вини, за ним зберігається середній заробіток.

Ст. 153. На всіх підприємствах, в установах, організаціях створюються безпечні і нешкідливі умови праці.

Забезпечення безпечних і нешкідливих умов праці покладається на власника або уповноважений ним орган.

Працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я, або людей, що його оточують, навколошнього середовища.

Умови праці на робочому місці, безпека технологічних процесів, машин, механізмів, устаткування та інших засобів виробництва, стан засобів колективного та індивідуального захисту, що використовуються працівником, а також санітарно- побутові умови повинні відповідати вимогам нормативних актів про охорону праці. На роботодавця або уповноважений ним орган покладається систематичне проведення інструктажу (навчання) працівників з питань охорони праці, протипожежної охорони.

Ст. 159. Працівник зобов'язаний:

- знати і виконувати вимоги нормативних актів про охорону праці, правила поведіння з машинами, механізмами, устаткуванням та іншими засобами виробництва, користуватися засобами колективного та індивідуального захисту;
- додержувати зобов'язання щодо охорони праці, передбачені колективним договором (угодою, трудовим договором) та правилами внутрішнього трудового розпорядку закладу, установи;
- проходити у встановленому порядку попередні та періодичні медичні огляди;
- співпрацювати з роботодавцем або уповноваженим ним органом у справі організації безпечних і нешкідливих умов праці, особисто вживати посилених заходів щодо усунення будь якої виробничої ситуації, яка створює загрозу його життю чи здоров'ю, або людей, що його оточують, навколошньому природному середовищу, повідомляти про небезпеку свого безпосереднього керівника або іншій посадовій особі.

Ст.163. На роботах зі шкідливими і небезпечними умовами праці, а також роботах, пов'язаних із забрудненням або здійснюваних у несприятливих температурних умовах, працівникам видаються безкоштовно за встановленими нормами спеціальний одяг, спеціальне взуття та інші засоби індивідуального захисту.

Ст.164. Роботодавець або уповноважений ним орган повинен компенсувати працівникові витрати на придбання спецодягу та інших засобів індивідуального захисту, якщо встановлений нормами строк видачі цих засобів порушено і працівник був змущений придбати їх за власні кошти. У разі дострокового зионування цих засобів не з вини працівника роботодавець або уповноважений ним орган зобов'язаний замінити їх за свій рахунок.

Ст. 169. Роботодавець або уповноважений ним орган зобов'язаний за свої кошти організувати проведення попереднього (при прийнятті на роботу) і періодичних (протягом трудової діяльності) медичних оглядів працівників, зайнятих на важких роботах, роботах із шкідливими чи небезпечними умовами праці або таких, де є потреба у професійному доборі, а також щорічного обов'язкового медичного огляду осіб віком до 21 року.

Ст. 171. Власник або уповноважений ним орган повинен проводити розслідування та вести облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій на виробництві відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

Ст. 172. У випадках, передбачених законодавством, на власника або уповноважений ним орган покладається обов'язок організувати навчання, перекваліфікацію і працевлаштування інвалідів відповідно до медичних рекомендацій, встановити на їх прохання неповний робочий день або неповний робочий тиждень та створити пільгові умови праці.

Ст. 173. Власник або уповноважений ним орган зобов'язаний відповідно до законодавства відшкодувати працівникові шкоду, заподіяну йому калітвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним із виконанням трудових обов'язків.

Ст. 174. Забороняється застосування праці жінок на важких роботах та роботах із шкідливими і небезпечними умовами праці, а також на підземних роботах, крім деяких підземних робіт (нефізичних робіт або робіт по санітарному та побутовому обслуговуванню). Забороняється також заличення жінок до підлімання і переміщення речей, маса яких перевищує встановлені для них граничні норми.

Ст. 191. Усі особи молодше вісімнадцяти років приймаються на роботу лише після попереднього медичного огляду і в подальшому, до досягнення 21 року, широку підлягають обов'язковому медичному оглядові.

Ст. 192. Забороняється заливати працівників молодше 18 років до нічних, надурочних робіт і робіт у вихідні дні.

3.2. Основні положення Закону України „Про охорону праці”.

3.2.1. Гарантії прав громадян на охорону праці

Працівник має бути проінформований під розписку у спеціальному журналі про умови праці, наявність на робочому місці, де він буде працювати, небезпечних і шкідливих виробничих факторів, які ще не усунуті, про його право на пільги і компенсації за роботу в таких умовах відповідно до законодавства, колективного договору.

Працівник має право відмовитись від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя чи здоров'я. За період простою з цих причин не з вини працівника за ним зберігається середній заробіток.

Працівник має право розірвати трудовий договір за юридичним бажанням (контракт), якщо керівництво не виконує законодавство про охорону праці, умови колективного договору з цих питань. У цьому випадку Ви маєте право на вихідну допомогу в розмірі не менше тримісячного заробітку.

Якщо за станом здоров'я працівник потребує надання легкої роботи, відповідно медичному висновку, за його згодою може бути переведений тимчасово, або без обмеження строку. Оплата праці в цьому випадку проводиться згідно з законодавством.

На час зупинення підприємства, цеху, дільниці, устаткування органом державного нагляду чи службою охорони праці, за працівником зберігається місце роботи.

Працівники, зайняті на роботах з важкими та шкідливими умовами праці, безоплатно забезпечуються лікувально-профілактичним харчуванням, молоком, мають право на оплачувані перерви санітарно-оздоровчого призначення, скорочення тривалості робочого часу, додаткову оплачувану відпустку, оплату праці у підвищенному розмірі тощо. На цих роботах працівникам виділяється безкоштовно за встановленими нормами спецодяг, спецз具ття та інші засоби індивідуального захисту.

3.2.2. Відшкодування працівникові шкоди у разі ушкодження його здоров'я

Відшкодування шкоди, заподіяної працівникові внаслідок ушкодження його здоров'я або у разі смерті працівника, здійснюється Фондом соціального страхування від нещасних випадків відповідно до Закону України "Про загальнопрописане державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працевздатності" (1105-14).

Роботодавець може за рахунок власних коштів здійснювати потерпілим та членам їх сім'ї додаткові виплати відповідно до колективного чи трудового договору.

За працівниками, які втратили працевздатність у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням, зберігається місце роботи (посада) та середня заробітна плата на весь період до відновлення працевздатності або до встановлення стійкої втрати професійної працевздатності. У разі неможливості виконання потерпілим попередньої роботи проводиться його навчання і перекваліфікація, а також працевлаштування відповідно до медичних рекомендацій.

Час перебування на інвалідності у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням зараховується до стажу роботи для призначення пенсії за віком, а також до стажу роботи із шкідлиними умовами, який дає право на призначення пенсії на пільгових умовах і в пільгових розмірах.

Якщо працівнику, відповідно до медичного висновку, встановлена стійка втрата працевздатності, розмір одноразової допомоги встановлюється з розрахунку середньомісячного заробітку потерпілого за кожний відсоток втрати ним професійної працевздатності.

У разі смерті потерпілого розмір одноразової допомоги повинен бути не менше п'ятирічного заробітку працівника на його сім'ю, крім того, не менше однорічного заробітку на кожного утриманця померлого, а також на його дитину, яка народилась після його смерті.

Якщо нещасний випадок стався внаслідок невиконання потерпілім вимог нормативних актів про охорону праці, розмір одноразової допомоги може бути зменшено, але не більш як на п'ятдесяти відсотків.

Працівник має право на відшкодування в разі нещасного випадку на лікування, протезування і таке інше. В зв'язку з нещасним випадком або профзахворюванням, за працівником зберігається місце роботи та середня заробітна плата на весь період до відновлення працевздатності або визначення його інвалідом.

Час перебування на інвалідності у зв'язку з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням зараховується до стажу роботи для призначення пенсії за

віком, а також до стажу роботи із шкідливими умовами, який дає право на призначення пенсії на пільгових умовах і у пільгових розмірах.

На відшкодування моральної шкоди працівнику виплачується до 200 мінімальних заробітних плат незалежно від інших виплат.

3.2.3. Розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань і аварій в закладі освіти

Про кожний нещасний випадок працівник повинен доповісти безпосередньо керівникові і виконати заходів для надання долікарської допомоги потерпілому. Наказом керівника затверджується комісія з розслідування, яка протягом трьох діб з моменту події повинна обстежити місце нещасного випадку, установити обставини нещасного випадку, визначити відповідальних за це осіб, розробити заходи щодо запобігання подібних випадків, скласти акт за формулою Н-5 у двох примірниках, Н-1 - у шести примірниках.

Керівник протягом доби після закінчення розслідування затверджує шість примірників акта за формулою Н-1. Примірник затвердженого акта форми Н-5 разом з примірником затвердженого акта форми Н-1 (або форми НПВ), примірник карти форми П-5 - у разі виявлення гострого професійного захворювання (отруєння) протягом трьох діб надсилаються роботодавцем:

- потерпілому або особі, яка представляє його інтереси;
- робочому органу виконавчої дирекції Фонду за місцезнаходженням підприємства.

Примірник затвердженого акта форми Н-1 (або форми НПВ) протягом трьох діб надсилається роботодавцем:

- керівникові структурного підрозділу підприємства, де стався нещасний випадок, для здійснення заходів щодо запобігання подібним випадкам;
- територіальному органу Держпромнагляду за місцем знаходження закладу, установи;
- первинній організації профспілки, представник якої брав участь у роботі комісії, або уповноважений найманими працівниками особі з питань охорони праці, якщо потерпілій не є членом профспілки;
- копія акта форми Н-1 надсилається органу, до сфери управління якого належить підприємство,

Акти за формулою Н-5, Н-1 зберігаються протягом 45 років в установі, закладі, де нещасний випадок взято на облік. Якщо потерпілій своєчасно не повідомив свого керівника або якщо втрата працевідності від цього настало не відразу, нещасний випадок розслідується протягом десяти діб від дня подачі заяви. Питання про складення акта за формулою Н-1 вирішується комісією з розслідування.

Якщо нещасний випадок стався з учнем (вихованцем, слухачем) під час навчально-виховного процесу, розслідування проводиться відповідно до Положення про порядок розслідування нещасних випадків, що стались під час навчально-виховного процесу в навчальних закладах, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 31.08.2001 року № 616, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 28.12.2001р. за № 1093/6284.

Якщо стався нещасний випадок груповий або із смертельним наслідком проводиться спеціальне розслідування.

Про кожний груповий нещасний випадок і нещасний випадок із смертельним наслідком негайно треба повідомити державному інспектору, санепідемстанцію у разі гострих професійних отруєнь, місцевий орган державної виконавчої влади, профспілковий комітет, прокуратуру за місцем знаходження закладу.

Розслідування смертельних нещасних випадків проводиться протягом не більше 10 днів і складається акт спеціального розслідування.

Акт за формулою Н-1 складається на кожного потерпілого і затверджується керівником протягом доби після підписання акта спеціального розслідування.

Комісія по розслідуванню разом з керівником закладу відвідує потерпілих або членів їхніх сімей, розглядає і вирішує на місці соціальні питання, роз'яснюючи потерпілим (сім'ям) їхні права відповідно до чинного законодавства.

4. Загальні положення з техніки безпеки

Під час пересування по території треба бути уважним, прислухатися до сигналів транспорту, що рухається.

При зустрічному русі працівникам слід триматися правої сторони.

Доторкнутися до обірваних і з пошкодженою ізоляцією електропроводів забороняється.

Біля тросів, ланцюгів і канатів треба бути обережними.

Не настуپати на кришки люків, різні перекриття им, канав та котлованів, щоб не впасти в них.

Необхідно зивчати попереджувальні знаки, звукову і світову сигналізацію, що діють на території та в приміщенні закладу.

На території, у виробничих санітарно- побутових приміщеннях, на робочому місці треба дотримуватись чистоти і виконувати норми особистої гігієни.

Для запобігання простудним захворюванням необхідно стежити, щоб одяг і взуття не були мокрими, уникати протягів і вимагати від адміністрації усунення їх, не переохолоджуватись.

Приступати до роботи без інструкції на робочому місці забороняється. Для обслуговування робіт з підвищеною небезпекою необхідно мати посідання на право проведення цих робіт.

Робоче місце повинно підтримуватись в чистоті і порядку.

Не дозволяється завалювати місця і проходи матеріалами, відходами та іншими предметами.

Перед початком роботи треба перевіряти:

- а) справність устаткування, інструменту;
- б) надійність і справність захищених огорож, небезпечних місць, механізмів, драбин, настилів тощо;
- в) наявність надійного заземлення металевих частин устаткування, машин, механізмів, а також труб, у які взята електропроводка;
- г) арматуру електричного освітлення, що захищає очі від прямого попадання світла, наявність нормального освітлення робочого місця як природним, так і штучним світлом.

Необхідно стежити за достатньою вентиляцією на робочому місці.

Після закінчення роботи необхідно прибрати своє робоче місце і повідомити керівника про всі несправності, які не були усунуті під час роботи.

Приступаючи до обслуговування устаткування, обладнання, необхідно вивчити інструкцію про його експлуатацію. Перед пуском слід переконатися в його справності і що пуск його никому не загрожує небезпекою.

- Якщо під час огляду виявлені будь-які несправності в обладнанні або його запобіжних пристроях, слід повідомити про це керівника і до усунення їх до роботи не приступати.

Забороняється:

- а) залишати працююче устаткування без догляду (навіть при короткочасній відсутності), необхідно зупинити його і повідомити про це керівника;
- б) доторкатися до рухомих частин обладнання і спиратися на нього;
- в) користуватися рукавицями під час робіт, де є небезпека захоплення їх обертовими частинами;
- г) користуватися несправними засобами індивідуального захисту.

Не дозволяється допускати на своє робоче місце осіб, які не мають відношення до виконуваної роботи, довіряти працююче устаткування, обладнання іншому працівнику.

5. Загальні вимоги з електробезпеки

Електричний струм силою 0,1А смертельно небезпечний для людини. Для попередження електротривму все електрообладнання повинне бути заземленім (зануленим).

До початку роботи на електрифікованому устаткуванні, необхідно перевірити його справність, гюлью проводів і надійність заземлення. Доторкатися до оголених струмоведучих і незахищених частин електроустаткування забороняється. У разі виявлення порушення ізоляції електропроводів, відкритих струмоведучих частин електроустаткування або порушення заземлення треба негайно повідомити про це свого безпосереднього начальника для вжиття заходів щодо усунення несправності.

Проводити самому ремонт електроустаткування забороняється. Цю роботу повинен виконувати тільки електрик, що має дозвіл до обслуговування електроустаткування.

При перерві в подачі електроенергії, а також коли треба залишити робоче місце, необхідно вимкнути устаткування, машину чи механізм.

При роботах, під час виконання яких можна випадково доторкнутися до струмоведучих частин, треба застосувати тільки справні і випробувані діелектричні засоби захисту.

6. Загальні вимоги з пожежної безпеки

При влаштуванні на роботу необхідно пройти інструктаж з пожежної безпеки.

У приміщенні ознайомитися з пожежним інвентарем, щам'ятати, де він знаходиться, і що можна застосувати для гасіння пожежі. Пам'ятайте: буль'яку пожежу легше попередити, ніж загасити.

Захарашувати, закривати пожежні проїзди і проходи до пожежного інвентарю, устаткування і пожежних кранів забороняється.

Палити шнарки і юдати недопалки у приміщенні та на території закладу, установи забороняється.

Необхідно стежити за справністю електрообладнання, не допускати його перегрівання, перевіряти змащування термічних частин механізмів, своєчасно усувати несправності.

Забороняється:

а) кидати на підлогу в приміщеннях папір, промаслені гачірки (прибирати їх треба в спеціальні металеві ящики для відходів і після закінчення робочої зміни вивозити з приміщення);

б) загулюти електролампи папером або тканиною, підв'язувати їх неізоляючими матеріалами, чіпляти на електровимикачі, на електропроводи одяг, забивати металеві цвяхи між дротами;

в) вмикати в електромережу пристрої, які можуть привести до непередбачених навантажень;

г) замінювати перегорілі запобіжники дротом - «жучками».

Працюючи з ногненебезпечними матеріалами, необхідно додержуватись протипожежних вимог і мати на робочому місці засоби для гасіння пожежі (пісок, воду, вогнегасники та ін.). Їх треба застосовувати відповідно до інструкцій – залежно від характеру речовини, що горить, і речовини, якою гасити пожежу.

Виходячи останнім з приміщення, необхідно вимкнути електромережу (за винятком чергового освітлення).

Про всі помічені порушення пожежної безпеки необхідно повідомити керівника.

У разі зникнення пожежі треба негайно повідомити про це пожежну охорону по телефону „101”, керівництво навчального закладу.

7. Надання першої (дolікарської) допомоги потерпілим при нещасних випадках

У випадку дотику людини до струмоведучих частин і потрапляння її під напругу, насамперед необхідно звільнити її від дії електричного струму, вимкнути електроустановку від джерела живлення.

Якщо електроустановку вимкнути неможливо, то потерпілого слід відтягти від струмопровідних частин, взявшись за одяг або застосувавши підручний ізоляційний матеріал.

Після звільнення потерпілого від дії електричного струму необхідно викликати лікаря і надати потерпілому першу (поки прибуде лікар) допомогу.

Якщо потерпілій не втратив свідомість, продовжує дихати і в цього нормально працює серце, слід покласти його, розстібнути одяг, забезпечити повний спокій до прибуття лікаря.

При відсутності в потерпілого дихання і пульсу необхідно робити штучне дихання і непрямий (зовнішній) масаж серця. Під час долікарської допомоги необхідно стежити за зіницями очей.

Широкі зіниці свідчать про різке погіршення кровообігу мозку. При такому стані оживлення треба починати негайно.

Якщо у потерпілого відсутнє дихання і пульс, оживлення його необхідно робити у такому порядку:

- а) покласти потерпілого на спину, поклавши йому під лікті валик із згорненого одягу;
- б) стати з лівого боку від потерпілого, покласти свою ліву руку йому під потилицю і відкинути йому голову назад;
- в) відкрити потерпілому рот, звільнити його від слизу та допомогою марлі або носової хусточки і зробивши два-три глибоких вдихи, вдувати через марлю або хустку повітря із свого рота в рот потерпілого;
- г) звільнити рот і ніс потерпілого після закінчення вдування, щоб не заважати вільному видиху, після видиху людина, що надає допомогу, знову повинна зробити два-три глибоких вдихи в рот потерпілому.

Частота дихання не повинна перевищувати 12-16 раз на хвилину.

При появі перших слабких вдихів слід починати робити штучний вдих у момент самостійного вдиху.

При відновленні у потерпілого самостійного дихання деякий час слід продовжувати штучне дихання до повного приведення потерпілого до свідомості або до прибуття лікаря. Якщо у потерпілого післястій пульс, необхідно для підтримання життєвої діяльності організму (для підтримання кровообігу) одночасно з штучним диханням (вдуванням

У разі виникнення пожежі треба негайно повідомити про це пожежну охорону по телефону „101”, керівництво національного закладу.

7. Надання першої (долікарської) допомоги потерпілим при нещасних випадках

У випадку дотику людини до струмоведучих частин і потрапляння її під напругу, насамперед необхідно звільнити її від дії електричного струму, вимкнути електроустановку від джерела живлення.

Якщо електроустановку вимкнути неможливо, то потерпілого слід відтягти від струмопровідних частин, винишись за одяг або застосувавши підручний ізоляційний матеріал.

Після звільнення потерпілого від дії електричного струму необхідно викликати лікаря і надати потерпілому першу (поки прибуде лікар) допомогу.

Якщо потерпілій не втратив свідомість, продовжує дихати і в нього нормально працює серце, слід покласти його, розстібнути одяг, забезпечити повний спокій до прибууття лікаря.

При відсутності в потерпілого дихання і пульсу необхідно робити штучне дихання і непрямий (зовнішній) масаж серця. Під час долікарської допомоги необхідно стежити за згинаннями очей.

Широкі зіниці свідчать про різке погіршення кровообігу мозку. При такому стані оживлення треба починати негайно.

Якщо у потерпілого відсутнє дихання і пульс, оживлення його необхідно робити у такому порядку:

- а) покласти потерпілого на спину, поклавши йому під лікті валик із згорненого одягу;
- б) стати з лівого боку від потерпілого, покласти свою ліву руку йому під потилицю і відкинути йому голову назад;
- в) відкрити потерпілому рот, звільнити його від сличу за допомогою марлі або носової хусточки і зробивши два-три глибоких вдихи, вдувати через марлю або хустку повітря із свого рота в рот потерпілого;
- г) звільнити рот і ніс потерпілого після закінчення вдування, щоб не заважати вільному вдиху, після вдиху людина, що надає допомогу, знову повинна зробити два-три глибоких вдихи в рот потерпілому.

Частота дихання не повинна перевищувати 12-16 раз на хвилину.

Прияві перших слабіших вдихів слід починати робити штучний вдих у момент самостійного вдиху.

При відновленні у потерпілого самостійного дихання деякий час слід продовжувати штучне дихання до повного приведення потерпілого до свідомості або до прибууття лікаря. Якщо у потерпілого післятній пульс, необхідно для підтримання життєвої діяльності організму (для відновлення кровообігу) одночасно з штучним диханням (вдуванням

повітря) робити зовнішній масаж серця. Зовнішній (непрямий) масаж серця слід робити ритмічно стискаючи серце через передню стінку грудної клітки при надавлюванні на відносно рухому нижню частину грудної клітки з частотою 60-70 раз на хвилину. Це забезпечує достатній кровообіг в організмі, якщо серце не працює. Не припиняйте дії, якщо навіть потерпілій не подає ознак життя. Тільки лікар може вирішити питання про доцільність приведення потерпілого до притомності.

Необхідно вивчити способи надання першої допомоги при ураженні електричним струмом і вміти застосувати їх у разі потреби. У випадку, якщо необхідно надати першу допомогу, треба її надавати негайно, за можливістю тут же, на місці пригоди. Під час надання потерпілому допомоги не дозволяється охолоджувати його тіло, залишати потерпілого на сирій землі, на кам'яній, бетонній або металевій підлозі. Під потерпілого необхідно підкласти що-небудь тепле і, якщо можливо, нігріти його. Необхідно вміти надавати першу допомогу при опіках, бо будь-який опік - це рана, в яку легко може проникнути інфекція. Для запобігання проникненню інфекції на місце опіку кладуть стерильний матеріал, який покривають бинтом. Не слід знімати з обгорілого місця одяг і відривати від рані білизну, яка прилипла.

У разі тяжких великих опіків, при яких може настати бульовий шок, потерпілого необхідно обгорнути чистим простиралом, покласти і забезпечити максимальний спокій. До прибутия лікаря потерпілому треба давати солодкий чай або каву. При опіку очей електричною дугою треба робити холодні примочки розчином борної кислоти.

При обмороженні треба відігріти потерпілому обморожену частину тіла до температури 37°C, розтираючи м'яко вошиною тканиною або теплою сухою рукавицею до почервоніння шкіри, потім змастити обморожену частину тіла несолоним жиром або вазеліном. Подавачі першу допомогу при переломах і вивихах, насамперед слід надати потерпілому зручного положення, яке б не давало можливості рухатися пошкодженої частині тіла. Цього можна досягти за допомогою накладання шин.

При наявності шин можна використати будь-які підручні засоби: дошки, палиці, шматки картону, фанери тощо. Шини треба прикріплювати до кінцівок бинтами, пасками або мотузками.

Для запобігання забруднення рані при відкритому переломі необхідно поверхню шкіри змастити настоєм йоду, накласти стерильну пов'язку і відправити потерпілого до медпункту або іншого лікувального закладу. Надаючи першу допомогу при пораненнях, необхідно чисто вимити руки мілом або протерти пальці йодним настоєм. Не можна очищати рану від бруду, пилу, землі, крові, промиваючи водою (це може робити тільки лікар). Пам'ятайте: будь-яке поранення небезпечне втратою крові, забрудненням і зараженням рані. Для надання першої допомоги необхідно розкрити індивідуальний пакет, покласти стерильний матеріал на рану і зав'язати бинтом. Якщо немає індивідуального пакета, слід перев'язати рану бинтом, марлею або чистою ганчіркою. Поверхню шкіри навколо рані змастити настоєм йоду. Кровотечу необхідно припинити за допомогою пов'язки. Для цього рану закривають стерильним матеріалом і цільно забинтовують.

При великий кровоточі треба затиснути кров'яні судини за допомогою джута із закруткою, при цьому необхідно пам'ятати, що джут не можна тримати більше, ніж 1,5-2 год.

Опрашовав:

Інженер з охорони праці та безпеки життедіяльності

Погоджено:

Помічник ректора

Превідний юрист консультант

S.V.Легачов

I.B.Курнівсько

S.V.Цюкан

З інструкцією ознайомлен _____